

Η άλλη θεώρηση των ανιάτων ασθενειών

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Αφιέρωμα στον Αρχιμανδρίτη Παύλο Εγγλεζάκη

Οι άνθρωποι της εποχής μας βιώνουν και το μαρτύριο των ανιάτων ασθενειών. Πρόκληση στην αγάπη και τη δικαιοσύνη του Θεού.

Ωστόσο η αποδοχή είναι η έκφραση της αληθινής πίστης. Ο Μονογενής Υιός του Θεού ζήτησε από τον Πατέρα του ν' απέλθει απ' Αυτόν το «ποτήριον τούτο» και δεν εισακούστηκε. Ο Απόστολος Παύλος ζήτησε από τον Κύριο επίμονα «ίνα αποστή απ' αυτού» ο μεγάλος πειρασμός που είχε («σκόλοψ τη σαρκί») και δεν του το έκαμε, λέγοντάς του «αρκεί σοι η χάρις μου. η γαρ δύναμίς μου εν ασθενεία τελειούται».

Παλαιότερα και σήμερα, επώνυμοι και ανώνυμοι, δίκαιοι και αμαρτωλοί, πλούσιοι και πένητες, μορφωμένοι και αμόρφωτοι, περνούν τη δοκιμασία του καρκίνου και δοκιμάζονται πράγματι «ως χρυσός εν χωνευτηρίω». Ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν κι ο αρχιμανδρίτης του οικουμενικού Πατριαρχείου, Κύπριος το γένος, Παύλος (κατά κόσμον Βενέδικτος) Εγγλεζάκης.

Μορφωμένος θεολογικά όσο λίγοι πανορθόδοξα, σπούδασε σε μεγάλα Πανεπιστήμια του εξωτερικού, διακρινόμενος για τις γνώσεις του. Γνώριζε εννέα γλώσσες, έδινε διαλέξεις, έγραψε βιβλία.

Όμως το κυριότερο, για τον ίδιο και την Εκκλησία, ήταν η γνήσια πίστη κι ανυπόκριτη αφοσίωσή του στο Χριστό και το Ευαγγέλιό του. Το έδειξε η βιοτή του, μα κυρίως η αντιμετώπιση της ανίατης ασθένειας και η ετοιμασία του θανάτου του.

Τρεις μήνες πριν την κοίμησή του επικοινωνήσα μαζί του τηλεφωνικά. Βρισκόταν στο Λονδίνο. Αποσπάσματα της συνομιλίας μας μεταφέρω πιο κάτω:

-Πατέρα Παύλο, πώς είσαι;

-Ε πώς να είμαι; Άσχημα. Βέβαια τις τελευταίες μέρες και σήμερα είμαι καλύτερα σχετικά, αλλά η όλη κατάσταση είναι άσχημη. Διότι επανεμφανίστηκε ο καρκίνος στο πόδι μου και έκανε μεταστάσεις στους πνεύμονες και είναι ήδη πολύ προχωρημένος. Έτσι έχω μεγάλο αγώνα και χρειάζομαι τις προσευχές σας και... πολλή υπομονή.

Τί να κάνουμε; Ανεξιχνίασται αι βουλαί του Θεού. Ξέρει πάντως Αυτός καλύτερα από μας. Και μας ξέρει. Μένω πάντως ήσυχος ότι η πρόνοια του Θεού φροντίζει καλύτερα απ' ότι εμείς καταλαβαίνουμε.

Δεν έχω, δόξα τω Θεώ, ταραχή. Περιμένω απλώς εδώ. Στην αίθουσα αναμονής, όπως τους λέω. Μιαν πηγαίνω, μιαν μου αφαιρείται η θεώρηση διαβατηρίου... Και ούτω καθεξής. Είναι τώρα ένας χρόνος και... Άσε που τον είχα πάνω μου τρία χρόνια.

Λοιπόν, να προσεύχεσαι... Κι έχει ο Θεός ακόμα. Δεν εκρίθησαν όλα. Οι γιατροί τα έχουν κρίνει βεβαίως. Με εγκατέλειψαν. Δεν μου δίνουν καμιά θεραπεία, εκτός από κορτιζόνη, για να δυναμώνομαι λίγο. Και λένε πως δεν μένουν πολλές εβδομάδες. Μέχρι δέκα εβδομάδες μου έδωσε την τελευταία του επίσκεψη. Αλλά βεβαίως κανείς δεν μπορεί να προείπει τέτοια πράγματα.

-Δεν αγωνιάς;

-Όχι, δεν αγωνιώ. Δόξα τω Θεώ. Είναι και ο Γέροντας (π. Σωφρόνιος, στην Ι. Μονή Τιμίου Προδρόμου στο ESSEX), που με βοηθεί, οι πατέρες όλοι. Κληρικοί και λαϊκοί, οι αδελφοί όλοι. Δεν αγωνιώ, διότι προσεύχομαι να μην αγωνιώ. Κι ο Θεός με βοηθεί. Δεν μας εγκαταλείπει. Δίνει και το ένα και το άλλο. “Θαρσείτε! Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε”.

Να θυμάσαι: Πριν ανεβεί ο Χριστός στο σταυρό την τελευταία εκείνη νύκτα, είπε στους μαθητές του: «Ειρήνην την εμήν δίδωμι υμίν... Ειρήνην την εμήν αφήμι υμίν». Ανεβαίνει στο Γολγοθά με ειρήνη, την οποία μπορεί να δώσει στους άλλους. Αυτή την Ειρήνη πρέπει να ζητά όποιος βαδίζει στο θάνατο ή ανεβαίνει στο Γολγοθά. Την ειρήνη της καρδιάς του Ιησού. Αν τη ζητούμε θα μας τη δώσει.

Τέλειωσα το τηλεφώνημα ζητώντας την ευχή του κι αυτός τη δική μου. Ένοιωσα τη δύναμη της πίστης στην ανάσταση, στη νίκη του θανάτου. Μετάγγιση ζωής αιωνίου από μελλοθάνατο (όπως αποκάλεσε τον εαυτό του).

Τα χαράματα της 13ης Νοεμβρίου 1992, άφησε την τελευταία του πνοή στο Λονδίνο. Στις 15 Νοεμβρίου, ημέρα Κυριακή, μετά τη νεκρώσιμη ακολουθία στον Καθεδρικό ναό Αγίου Ιωάννου στη Λευκωσία, το σκήνωμά του κατέβαινε στον τάφο, εκεί στο απέριττο κοιμητήριο της Ιεράς Μονής του Αγίου Νεοφύτου στην Πάφο, όπως το ζήτησε από τον Ηγούμενό.

«Επί την ηλίου δύσιν», μέσα στο εσπερινό φως, τελείωνε η επίγεια ζωή του π. Παύλου, για ν’ αρχίσει η άλλη της αφθαρσίας, «ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλα ζωή ατελεύτητος».

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com